

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7786/2025
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... , ББ из ... , ВВ из ... , ГГ из ... , ДД из ... , ЂЂ из ... и ЕЕ из ... , чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ... , против туженог ЈКП „Услуга“ Оаци, кога заступа Петар Мијановић адвокат из ... , ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 156/25 од 17.03.2025. године, у седници одржаној 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 156/25 од 17.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 156/25 од 17.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 156/25 од 17.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 2601/21 од 18.12.2024. године, којом су одбијени тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцима исплати износе од по 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом (став први изреке) и обавезани тужиоци да туженом надокнаде трошкове парничног поступка од 10.928,57 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 1810/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужилаца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцима на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. Побујана одлука којом су тужбени захтеви тужилаца одбијени донета је применом одредбе члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист“ Општине Оџаци број 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те Одлуке. Ревиденти уз ревизију нису приложили другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци АА, ЂЂ, ЕЕ и ББ поднели су 01.07.2021. године, тужилца ВВ 09.07.2021. године, ГГ 13.07.2021. године и тужилац ДД 14.07.2021. године, а као вредност предмета спора означили су износ од по 4.000,00 динара. Решењем Основног суда у Сомбору поступци тужилаца су спојени ради заједничког расправљања. Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца, који нису јединствени супарничари не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**